

Міжгородська Ірина
студентка

Пономарчук Аліна
студентка

Стадник Вікторія
асистент

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
м. Ніжин

ІНОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ РОЗВИТОК В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Ознакою сучасного розвитку світового господарства є широкомасштабне розгортання процесів глобалізації, які великою мірою впливають на міжнародні економічні відносини, трансформують напрями і визначають тенденції розвитку національних економік, позначаються на змісті соціально-трудова відносин.

Світова практика показує, що вираш від глобалізації розподіляється далеко не рівномірно. На сучасному етапі її плодами користуються здебільшого високорозвинені транснаціональні корпорації, для яких відкривається диспут на нові ринки, до рідкісних ресурсів, кваліфікованої і відносно дешевої робочої сили. Водночас багато суб'єктів національного господарства – малі і середні підприємства, що не мають широкої експортної орієнтації, підприємства з традиційною спеціалізацією потерпають від «відкритості» економіки і є прибічниками політики протекціонізму, обмеження впливу транснаціональних компаній на формування політики держави. Саме тому, держава має дбати про підвищення конкурентоспроможності галузі національного господарства, розвиток наукомістких технологій, залучення інновацій для надання стійкості власним соціально-економічним системам, можливості виходу товаровиробників на світові ринки [1].

В цьому контексті інноваційно - технологічна діяльність справедливо вважається практично значимою, фундаметнальною основою прогресуючого, соціального та економічного руху. Так, зміна техніко- технологічного укладу 70-80 рр. минулого століття зумовила якісний перехід від індустріальної до інформаційної цивілізації, основу якої становить науковий потенціал і здатність трансформувати наукові знання та інформацію в кінцевий продукт [2]. Вона перетворює людину на головну продуктивну силу суспільства, а її творчий потенціал – на капітал, від обсягів і якості якого першочергово залежить науково - технічний прогрес. На його базі, а також об'єктивних світових процесів, законів природи та реалізації механізму цілеспрямованої діяльності людини забезпечується прогрес.

Прискорений технологічний розвиток вимагає осмислення перспектив суспільного, формування нових якостей сучасного працівника, що включає перебудову трудових відносин з урахуванням інноваційно-технологічних умов та особливостей їх реалізації у сфері виробництва. Підвищений попит на кваліфіковану робочу силу, що випереджає пропозицію супроводжується

Міжнародна науково-практична конференція
«Виклики соціально-орієнтованої економіки в євроінтеграційних умовах»

зниженням попиту на працівників з низькою кваліфікацією. У розвинених країнах безпосередній вплив на матеріальний предмет праці здійснюють менше 1/3 працівників на відміну від 9/10 в умовах індустріалізації. Основна частина людської активності являє собою «гру між людьми» (game between person), продукт якої представлений знаннями та інформацією [3,с.155]. За свідченням експертів, нині у США близько 45 млн. осіб використовують як засіб виробництва тільки свій інтелект,прикріплений персональним комп'ютером [4].

Науково-технічна революція, зміна технологічних укладів ,умов суспільного виробництва завжди відбивається на організаційній структурі, дії механізму соціального регулювання ринку праці, розвитку суспільства,організації праці,від рівня якої вирішальною мірою залежить її ефективність. Коливання в ефективності праці нині знаходяться в дуже широкому діапазоні-від вражаючого розквіту високоорганізованого виробництва ,до убогості і навіть ворожнечі в соціальних системах відтворення трудового потенціалу, де втрачена цільова орієнтація суспільної праці – забезпечення стабільного соціально-економічного прогресу при активному та продуктивному відтворенні сфери зайнятості [5,с.15].

Викладене свідчить,що техносфера як штучний світ сконструйований людиною має свої правила розвитку, відмінні від тенденцій і принципів розвитку природного світу, а отже, і самої людини. Продуктивна взаємодія людського та технологічного факторів базується на передбаченні подій і ситуацій у сфері зайнятості,безпеки людського розвитку з урахуванням переваг технологічного прогресу, усвідомлення загрози що виникає в результаті власної діяльності людей,визначенні перспектив адаптації та збалансування людського і технологічного розвитку.

Системний підхід до проблеми технологічного розвитку висвітлює дві принципово відмінні форми об'єктивного процесу - стихійний саморозвиток і соціально- опосередкований,організований розвиток. Випереджальний характер соціального рівня розвитку (ефект випередження) можливий лише на основі творчої і прискореної ,порівняно із стихійними фізичними процесами,цілеспрямованої діяльності, продуктивної зайнятості та активного управління саморозвитком.

Міра інтенсивності саморозвитку, науково-технічного прогресу і рівня соціального життя визначається ступенем творчої активності. Організована на основі системно накопичених знань цілеспрямована праця дає змогу перевершити за рівнем інтенсивності та ефективності стихійні процеси і створені раніше технології та забезпечити неперервний науково-технічний прогрес. Загальносистемний аналіз переконує, що лише ,накопичення,систематизація, удосконалення технологій отримання, обробки передачі,поширення і використання знань (інформації) еволюційно, а іноді й стрімко виводить суспільство на якісно новий рівень технологічного і соціально-економічного

Напря́м 2
«Впровадження інновацій в економіку й управління»

розвитку. Таким чином було здійснено якісний стрибок в науково-технічну революцію і перехід до вищої фази розвитку індустріального суспільства.

Виходячи з вищенаведеного, головними позитивними наслідками інноваційно-технологічного розвитку мажна вважати зміну змісту структури та продуктивності праці; кількісні і якісні зміни в соціальній структурі суспільства та професійно-кваліфікаційному складі робочої сили; зростання вимог до управління й організації економічної діяльності; необхідність своєчасної ліквідації та попередження негативних впливів, що загострюють екологічну безпеку.

Список використаних джерел

1. Колот А. М. Глобалізація як чинник трансформації соціально- трудових відносин / [Електроний ресурс].- Режим доступу : <http://fingal.com.ua/content/view/212/39/1/1/#1635>

2. Колотко Г. Від ідеології неолібералізму до нового прагматизму / Г.Колотко // Економіка України .-2010.-№ 9.- С 4-11.

3. Денискина Е. В Эволюция факторов производства в экономической системе / Е. В.Денискина, И. Н. Сычева // Глобальные и региональные аспекты экономики : сб.докладов на международной науч.конф.; под ред. А. А. Стриженко .- Барнаул: АлтГТУ, 2001 - С.155.

4. Мясникова Л. Смена парадигмы. Новый глобальный проект / Л.Мясникова // Мировая экономика и международные отношения.- 2006.- № 6.- 14- 20

5.Онікієнко В. В Розвиток ринку праці України: тенденції та перспективи / Онікієнко В. В., Ткаченко Л. Г., Ємельяненко Л. М. ;за заг.ред .В. В.Онікієнка . – К. : РВПСУ, 2007. - С .15.